

Wana hopmanni

N u t u - l a u l

Mõisawalitsust käest ära andes.

Jüripäewal 1861.

Tartus, 1864.

Trükitud H. Laakmanni juures.

№ 300,000.

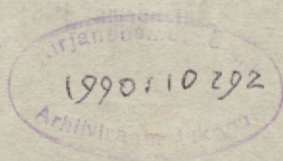
Wiis: „Woe! Ies seal põesas lõpistab?“

ehf

„Kai, kurat! Kasi keldrisse!“

Von der Censur gestattet.

(Nr. 49.) Dorpat, den 16. Mai 1864.

1.

Müüd hakkab aeg siis tulema,
Et pean ära lahkuma
Säält, kus ma kaua elasin
Ja mõnda rõõmu maitsta sain.
Ma ohkan raskest südamest,
Mul west tilgub silmadest.

2.

Mis härrad omet' mõtlewad,
 Et minu lahti lasewad?!
 So aastat nelitõistkümmend
 Siin olen mina walitsen'd,
 Ja tunnen kui wiis sõrme kõit
 See mõisawalitsuse käit.

3.

Ma olen üksik, wana mees,
 U' tark weel iga asja sees,
 Küll oleks wõinud jättagi
 Mind siia koha surmani.
 See äraminek on üks lõõk,
 Ei lä'ä mul korda joo! ei söö!

4.

See wald on kui üks riigike,
 Kus mina olin würstike.
 Siin igauks mind auustas
 Ning alandlikult teretas,
 Ka minu lintsu silitas,
 Pai hopmanniks mind nimetas.

5.

Ma olin hirmus wägew mees,
 Suur wõimus oli minu läes;
 Seepärast siis ka elasin
 Ma, nagu ise tahtsin, siin.
 Ma olen suureb asjad tein'd,
 Mis ilm on imeks pannes näin'd!

6.

Mo suu kui pudru pada tees
 Ja roppu loba lorises,
 Mis muial siin maailma „peal“
 Ei ole kuskil kuuldud weel;
 A' mind ei feelnud „leagi“,
 Waid liitsid kõik weel päälegi.

7.

Kui rahwas oli koos, siis ma
 Neil' hüüdsin laia kõriga:
 „Kus on mo sugune üks mees,
 „Kes fergelt, waimu kangujes,
 „Kuus tuhat hinge walitseb,
 „Ja milljon asju mäletab?!”

8.

Et võlnud rahwas ühtigi,
 Et ma ei mõista tühjagi,
 Ei lugeda üht sõnakest,
 Ei kirjutada kriipsukest,
 Et kirjutaja tegi kõik,
 Mis oli minul tarvilik.

9.

Waid rahwas maani sumardas,
 Kui Sumalat mind auustas:
 „Ei ole tõist nii tarka meest
 „Tõht leida Wene riigi seest;
 „T'e nimi siin ja muial maal
 „On kuulus laia taewa all!”

10.

See kiituse eest võtsin ma
 Ning andsin õlleklaasiga
 Pea igal' mehel' napsi faks,
 Siis hüüdsid naad: „Mis hea faks!“,
 Ei puudun'd wiina millaski, —
 Lad mõisa keldris küllalt.

11.

Ma petsin rahwast wiinaga
 Ning oma ropu naljaga:
 Sest meega kärbsid püütakse.
 Seepärast tulid mõisade
 Kõik talupojad kostiga
 Mind, wana paksu, paluma.

12.

Sääl meepotid anneti
 Ja kalafotid kanneti,
 Sääl toodi mune, suhkrupäid,
 Teed, kohwi, rummipudelid
 Ja peeniseid sigarid,
 Ka kanu, pörsaid, wafikaid.

13.

Kes aga iial kosti tõi,
 Sell' asi ikka korda sai.
 U' kõige mõnusam ol' see,
 Kui paber panti peusse:
 Sest raha pörgu lahti teeb,
 Kõik rattad ilmas käima säeb!

14.

Kui mõisas kohut mõisteti
 Siis nagu siga tapeti:
 Sest igalüks sääls kisas
 Ja kõri jõudu kuulutas,
 Ja viimaks mina hüüdsin: „Wait!“
 Siis kohtu otsust kuulda said.

15.

Ei mina patust hoolinud,
 Ei surma pääle mõtelnud:
 Sest õigus sell' sai mõistetud,
 Kes wantri oli määrinud;
 See waene maffis nahaga,
 Mis ta ei jõudnud rahaga.

16.

Ei kõlbanud siin õige mees,
 Mul kelmid olid auu sees.
 Ka naisil' õigust mõisteti,
 Sest wanasõna ütleb nii:
 „Kes naesterahvast vihastab,
 See eluõnne kaotab.“

17.

Kui ol' nekrubi wõtmise,
 Siis suur mo raha saamine:
 Need riffad pistsid minule
 Wiiskümmend rubla taskusse.
 Ja läksid kogu rahuga;
 A' waesed pidid marssima.

18.

Wot, kuda ma siis elasin
 Ja omal taskud toppisin!
 Kui kurat püüab hingesid,
 Nii korjasin ma kopikaid.
 Mul ahnus kaswis rahaga --
 Nüüd lähän tuhandetega.

19.

Siit äraminef on mul piin!
 Mul oli kuldne põli siin;
 Kõik oli prii ja rahata,
 Ei muial enam seda saa!
 Siin oli sissewõtmine,
 Nüüd tuleb wäljaandmine.

20.

Mind ikka hüüti hopmanniks, --
 Nüüd jäen ma prosta pobuliks!
 Mo sõbrad mo pääl' kaibawad,
 Mind pea-frantsiks sõimawad,
 Oh, minu auu on kadunud,
 Kui suits kõik tuulde lendanud!

21.

Mind palju taga wannuwad,
 A' tüdrukud mind nutawad;
 Ka nende launis põli nüüd
 On otsas, kui ma lähän siit:
 Ei enam wõi naad laiselda,
 Ei kühjal' wastu haffata.

22.

Jää Jumalaga, mõisa siis,
 Mo rahaaul, mo paradiis!!
 Ka lustihoone aia sees,
 Kus wahel puhlas wanamees,
 Ja saun, kus mina wihtlesin,
 Kõik jääge Jumalaga siin!

23.

„Kus on nüüd meie kallid saks,
 „See wana Jüri, wana paks??
 „Kus on nüüd tema walitsus,
 „La wandumine, maenitsus?
 „Kõik kadunud, oh kadunud!
 „Kõik asjad uueks muudetud!!“

